

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 13 มีนาคม 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนการทำหน้าที่ประธานการประชุม เมื่อสมาชิกฯ ครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระทุ้งถาม (ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมเกี่ยวกับโครงการสัมมนาเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในรัฐสภาไทย : บทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหญิงในรัฐสภาไทย เพื่อผลักดันให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศและการมีส่วนร่วมทางสังคม ในวันพฤหัสบดีที่ 14 มีนาคม 2567 เวลา 08.30 - 12.00 น. ณ ห้องประชุมสัมมนา B1 - 2 ชั้น B1 อาคารรัฐสภา โดยได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากสถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย UNDP และ UN ที่จะร่วมขับเคลื่อนความเท่าเทียมทางเพศและบทบาทของผู้นำสุภาพสตรี จึงขอเชิญสมาชิกฯ ที่สนใจทุกท่าน ร่วมโครงการดังกล่าว

ที่ประชุมรับทราบ

(3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ 2 ซึ่งจะพิจารณาตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยประธานฯ จะอนุญาตให้กรรมาธิการที่สงวนความเห็นและสมาชิกฯ ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไข ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 131

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. แกลงต่อที่ประชุมว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 234
บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช.
ซึ่งจะเกิดปัญหาในหน่วยงานหนึ่งคือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ หรือ ป.ป.ท. ซึ่งทำหน้าที่ในลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ไม่มีกฎหมายรองรับ จึงต้องขอขอบคุณ
ประธานฯและสมาชิกฯ ที่ได้มองเห็นปัญหาดังกล่าว ในฐานะที่ทำหน้าที่ร่วมกับคณะกรรมการฯ
ขอเรียนว่าได้ทำงานร่วมกันอย่างเข้มข้น รัศกุ่ม เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่
จะทำได้ โดยคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่อยู่ในข้อบังคับและกฎหมาย ปราบกฏว่า
มีผู้แปรญัตติ 1 คน และพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีที่เป็นหลักในการพิจารณาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ 2551 และแก้ไข
เพิ่มเติมทั้งสิ้นจำนวน 44 มาตรา โดยคณะกรรมการฯ ได้มีการแก้ไขในจำนวน 6 มาตรา ทั้งนี้
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีที่เป็นหลักในการพิจารณานั้น ที่ประชุม
คณะกรรมการฯ นำร่างพระราชบัญญัติของนายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร และคณะ ซึ่งที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ 1 มาพิจารณาประกอบด้วย โดยคณะกรรมการฯ
มีข้อสังเกต เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ท
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ จึงได้บันทึกข้อสังเกตไว้ในรายงานของ
คณะกรรมการฯ เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3 แก้ไขบทนิยามในมาตรา 3	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 4 แก้ไขคำว่า "ไต่สวนข้อเท็จจริง"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 5 เพิ่มมาตรา 5 วรรคสี่	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 6 แก้ไขมาตรา 17	มีการแก้ไข

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า ในการแก้ไขว่า ข้อความในมาตรา 17 การให้อำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ท. เมื่อมีการแยกคำว่า และ ป.ป.ท. ต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรี และต้องมีการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วยว่าในส่วนนี้เป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร หรือ ป.ป.ท.

ประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ในเรื่องรายงานต่าง ๆ นั้นเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่จะรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่ปรากฏว่า ยังขาดหน่วยงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้มีคณะกรรมการฯ จากพรรคฝ่ายค้านได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาโดยต้องการให้มีการรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรด้วยส่วนหน้าที่ในการรายงานให้ประชาชนทราบนั้นเป็นหน้าที่ของ ป.ป.ท.

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 392 เสียง

มาตรา 7 เพิ่มมาตรา 17/1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 8 แก้ไขมาตรา 18 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 9 เพิ่มมาตรา 18/1 มาตรา 18/2 มีการแก้ไข

เนื่องจากมาตรานี้เป็นมาตราคลุมที่ให้เพิ่มมาตรา 18/1 ถึงมาตรา 18/4 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละมาตราแตกต่างกัน และมีคณะกรรมการฯ แก้ไขในการเพิ่มเป็นมาตราที่ 18/3 ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาและลงมติเป็นไปอย่างรอบคอบ ประธานฯ จึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 78 วรรคสอง แยกประเด็นพิจารณาและลงมติในแต่ละมาตราย่อยตามที่ปรากฏในมาตรา 9 ตามลำดับ โดยบทบัญญัติของมาตราคลุม ถือว่าคณะกรรมการฯ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 18/3 และมาตรา 18/4

มาตรา 18/1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 18/2 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 18/3 มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 390 เสียง

มาตรา 18/4 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 10 เพิ่มมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19/1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19/2 ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น

ประเด็น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัย ตามมาตรา 38 และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะ หลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ไว้ ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือดำเนินการแทน โดยจะขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมาสนับสนุน การดำเนินการแทนด้วยก็ได้และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าว ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เนื่องจากมาตรานี้เป็นมาตราคลุมที่ให้เพิ่มมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 ซึ่งมี รายละเอียดในแต่ละมาตราแตกต่างกัน และมีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นในการเพิ่มมาตรา 19/2 ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาและลงมติเป็นไปอย่างรอบคอบ ประชานฯ จึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ การประชุมฯ ข้อ 78 วรรคสอง แยกประเด็นพิจารณาและลงมติในแต่ละมาตราย่อย

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า มาตรา 19/2 เรื่องอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อำนาจในการมอบหมายให้หน่วยงานอื่น คือ ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ทางปกครอง ออกหมายจับ ควบคุมตัวได้แทน ทั้งนี้ หน่วยงานอื่นที่ออกหมายจับหรือตำรวจไม่ทราบรายละเอียด จึงขอแปรญัตติ คือขอขอบเขตอำนาจหน้าที่ในหน่วยงานที่รู้เรื่องรายละเอียดคดี และออกหมายจับเองจะดีกว่า จึงควรให้ ป.ป.ท. ออกหมายจับเอง ทั้งนี้ เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ยังไม่รอบคอบ ลืมกรณีของพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย ซึ่งจะไม่มีการยื่นข้อหาฟ้อง ไม่ให้ มีการย้ายยศศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำในลักษณะโหดร้าย ซึ่งจะต้องมีการบันทึกข้อมูล ญาติ ทนาย มีสิทธิที่เข้าถึงข้อมูล จึงต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน

กรรมวิธีการฯ ชี้แจงว่า วรรคแรกของมาตรา 19/2 เป็นเรื่องอำนาจการออกหมายจับ หากดูถ้อยคำของผู้ที่สงวนความเห็นจะเห็นได้ว่าการจำกัดกรอบการมอบหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ใช้อำนาจในการขอออกหมายจับต่อศาล ซึ่งในร่างที่ผ่านกรรมวิธีการฯ เสียส่วนใหญ่ นั้น กรรมวิธีการฯ เห็นว่า กรรมการ ป.ป.ท. ควรมีดุลพินิจที่กว้างขวาง จึงไว้วางใจ กรรมการ ป.ป.ท. ในการกำหนดว่าจะมอบหมายให้ผู้ใดดำเนินการขอออกหมายจับ จึงไม่ได้มีการระบุว่าจะต้องเป็นเฉพาะเพียงพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เท่านั้น สำหรับในส่วนของมาตรา 19/2 วรรคสอง กรณีที่มีการสงวนความเห็นในการขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีการเพิ่มเติมลักษณะถ้อยคำว่าจะขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมาสนับสนุนการดำเนินการด้วยก็ได้ นั้น หากพิจารณาร่างที่ผ่านการพิจารณาของกรรมวิธีการฯ เสียส่วนใหญ่ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่จะสามารถจับหรือควบคุมผู้ที่จะ หลบหนีหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะหลบหนีจะมี 4 ตำแหน่ง คือ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พนักงาน ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ โดยการที่กรรมวิธีการฯ เสียส่วนใหญ่กำหนด 4 ตำแหน่งนี้ เพื่อให้เกิด การยืดหยุ่นในการใช้อำนาจจับและควบคุมตัว เนื่องจากที่ผ่านมามีพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ยังไม่มี ความเชื่อ ษา ในการจับหรือควบคุม จึงจะมอบหมายให้ 4 ตำแหน่งนี้จับกุมในช่วงแรกก่อนและ หากเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงาน ป.ป.ท. มีความเชื่อ ษา ในภายหลังก็อาจจะมี การมอบหมาย ให้เป็นผู้ทำหน้า ที่หลักได้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 264 เสียง

มาตรา 11 เพิ่มมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2

มีการแก้ไข

เนื่องจากมาตรานี้เป็นมาตราคลุมที่ ให้เพิ่มมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2 ซึ่งมี รายละเอียดในแต่ละมาตราแตกต่างกัน และมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นในมัตราย่อย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาและลงมติเป็นไปอย่างรอบคอบ ประธานฯ จึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ การประชุมฯ ข้อ 78 วรรคสอง แยกประเด็นพิจารณาและลงมติในแต่ละมาตราย่อยตามที่ปรากฏ ในมาตรา 11 ตามลำดับ โดยบทบัญญัติของมาตราคลุมถือว่าคณะกรรมการฯ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 21/1

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 21/1 วรรคสอง เป็น ในการปฏิบัติหน้าที่ และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่งในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง เว้นแต่กระทำโดยประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง

กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ป.ป.ท. ที่ระบุว่า หากกระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองนั้น กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นต้องการให้ยกเว้น การกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่ทำให้ความเสียหายให้ผู้ถูกกล่าวหาและเกิดความไม่ยุติธรรม ซึ่งจะหลีกเลี่ยงการดำเนินคดีไม่ได้ ทั้งนี้ เพื่อความรอบคอบของกฎหมายและให้ประชาชนได้รับความยุติธรรม รวมทั้งให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทำงานอย่างรอบคอบ

กรรมาธิการฯ ชี้แจงว่า หากมีการเพิ่มตามตามที่กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็น ต้องการ อาจทำให้เกิดปัญหาการตีความในการคุ้มครองความรับผิดชอบทางอาญาและทำให้เกิดปัญหา ในการตีความได้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 266 เสียง

มาตรา 21/2

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 21/2 วรรคสอง เป็น กรรมการโดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาได้ตามความจำเป็น เพื่อให้ คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ที่ปรึกษา

ของกรรมการทั้งคณะรวมแล้วต้องไม่เกินสิบห้าคน และแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านกฎหมายหรือประสบการณ์ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า การแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นผู้ที่ทำงานช่วยคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเห็นว่าควรมีหลักเกณฑ์ ในการกำหนดจำนวนเพราะมีค่าตอบแทนประมาณ 40,000 บาท ซึ่งเห็นว่าไม่ควรเกิน 2 เท่า ของกรรมการ หรือ 15 เท่า แล้วแต่ความจำเป็น และขอเพิ่มเติมถ้อยคำให้บุคคลที่จะแต่งตั้งเป็น ที่ปรึกษาควรเป็นคนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือประสบการณ์ด้านการบริหาร ราชการแผ่นดิน

กรรมการฯ ชี้แจงว่า กรรมการฯ เสียงส่วนใหญ่ไม่ได้มีการเพิ่มเติมถ้อยคำดังกล่าว เนื่องจากในทางคดีทุจริตประพจน์มีขบนั้น มีสาขาคดีหลายคดีที่อาจต้องตั้งที่ปรึกษาในสาขาความรู้ อื่น ๆ อาทิ สาขาบัญชีหรือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการจำกัดเฉพาะเพียงบางสาขาอาจเป็น การจำกัดกรอบการตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังนั้น กรรมการฯ เสียงส่วนใหญ่จึงไม่ได้ ระบุคุณสมบัติเบื้องต้นไว้ในการแต่งตั้ง แต่ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของการแต่งตั้งที่ปรึกษา

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 409 เสียง

มาตรา 12 แก้ไขหมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง มีการแก้ไข

มาตรา 23 มาตรา 23/1 มาตรา 23/2

มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26

มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29

มาตรา 30 มาตรา 30/1 มาตรา 31

มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 35

มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38

มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41

มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44

มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 47

มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50

เนื่องจากมาตรานี้เป็นมาตราคลุมที่แก้ไขหมวด 2 แก้ไขมาตรา 23 ถึงมาตรา 50 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละมาตราแตกต่างกัน โดยคณะกรรมการมีการแก้ไขและมีกรรมการขอสงวนความเห็นการแก้ไขบางมาตรา ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาและลงมติเป็นไปอย่างรอบคอบ ประธานฯ จึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 78 วรรคสอง แยกประเด็นพิจารณาและลงมติในแต่ละมาตราย่อยตามที่ปรากฏในมาตรา 12 ตามลำดับ โดยบทบัญญัติของมาตราคลุมถือว่าคณะกรรมการฯ ไม่มีการแก้ไข

หมวด 2 การไต่สวน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 23

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 24

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า จากระบบกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ออกแบบให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้ที่มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัย และมีเลขาธิการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ช่วยในเรื่องของการดำเนินการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะเป็นผู้วางหลักกฎหมายในการไต่สวน แต่กรณีดังกล่าวที่มีการขอเพิ่มข้อความในตอนท้าย โดยให้ระบุเหตุผลของการดำเนินการดังกล่าวด้วยในวรรคสี่ จะทำให้เกิดความสับสนและเป็นเหตุผลเรื่องการตีความในเรื่องอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการวินิจฉัยและชี้มูลคดีได้ จึงเห็นว่ากรณีที่ระบุเพิ่มเติมเข้ามานั้นจะเกิดผลในเรื่องของการปฏิบัติ

กรรมการฯ ชี้แจงว่า การให้เพิ่มถ้อยคำโดยให้ระบุเหตุผลของการดำเนินการดังกล่าวไว้ด้วยนั้น ในทางปฏิบัติได้มีการระบุไว้ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อยู่แล้ว หากระบุไว้ อาจเกิดปัญหาเรื่องของการตีความได้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 409 เสียง

มาตรา 25

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้ตัดมาตรา 25 (5) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี ออกทั้งอนุมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า เรื่องผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกิน 5 ปี ไม่มีการสอบสวนหรือสอบสวนหรือดำเนินคดี หากมีการกำหนดเข้าไปจะเกิดการลักลั่น เป็นหนทางให้ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ และอาจจะเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้การช่วยเหลือในการตั้งเวลาของคดี ซึ่งจะไม่สามารถปราบปรามการทุจริตได้อีกทั้งยังเป็นช่องโหว่ทางกฎหมายอย่างร้ายแรง ไม่เป็นผลดีต่อประเทศชาติ จึงขอให้ตัดมาตรานี้ออก

กรรมการฯ ชี้แจงว่า กรรมการฯ เสียงส่วนใหญ่ที่ยังคงให้มี (5) เรื่องที่ผู้ถูกร้อง หรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี ซึ่งเป็นบทห้ามไม่ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา การยังคงวงเล็บ 5 ในมาตรา 25 นั้น เนื่องจากกฎหมายนี้มุ่งก่อให้เกิด การดำเนินงานที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ซึ่งระยะเวลา 5 ปี โดยสภาพแล้ว หลักฐานและพยานหลักฐาน ต่าง ๆ ค่อนข้างหายาก โดยจะลดลงตามเวลาที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้กรรมการ ป.ป.ท. จะถูกห้าม ดำเนินการในมาตรา 25 (5) แต่ในระบบกฎหมาย บุคคลดังกล่าวไม่สามารถหลุดพ้นจากการตรวจสอบ จากภาครัฐได้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 265 เสียง

มาตรา 26

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้ตัดมาตรา 26 (4) เรื่องประพจน์มิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ออกทั้งอนุมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่พอใจ

มาตรา 27

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 28

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 29

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 30

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 30 วรรคสาม เป็น ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้าน อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพลัน ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับ การปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่พอใจ

มาตรา 31

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 32

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 33

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประเด็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 33 วรรคห้า เป็น ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทนายความ สำนักงานต้องจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทนายความ รัฐต้องจัดหาทนายความให้จึงจะเป็นความยุติธรรมให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งอาจจะเป็นข้าราชการที่เป็นผู้มีความรู้ทางกฎหมายน้อย มีรายได้น้อย ไม่มีเงินในการจ้างทนายความในการสู้คดี

กรรมาธิการฯ ชี้แจงว่า การที่กรรมาธิการฯ เสียงส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดว่าให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่ต้องจัดหาทนายความให้ สำหรับกรณีที่มีการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือจำคุก เนื่องจากมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 68 อยู่แล้วว่า รัฐพึงให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม รวมถึงการจัดหาทนายความให้

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไข ด้วยคะแนน 395 เสียง และเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการฯ เสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 269 เสียง

มาตรา 34 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 35 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 36 ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประเด็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 36 วรรคหก เป็น ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการหรือองค์การมหาชน

สมาชิกฯ ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ไม่ติดใจ

มาตรา 37 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 38 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 39 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 40 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 41 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 42 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 43 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 44 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 45 มีการแก้ไข
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 404 เสียง

มาตรา 46 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 13 เพิ่มมาตรา 52/1 วรรคสอง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 14 เพิ่มมาตรา 57/1 ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา 14/1

ประเด็น ขอให้ยกเลิกความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561

กรรมการฯ ผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า แนวทางการกักขังพยานในการกระทำความผิดไม่ต้องรับโทษนั้น เป็นหลักการขจัดการทุจริตในวงราชการ จึงควรบัญญัติไว้ว่า กักขังพยานไว้จะไม่ต้องถูกดำเนินคดีได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นแนวทางให้ผู้ที่อยู่ในวงกระทำความผิดกล้าที่จะมาเป็นผู้ให้เบาะแสการกระทำความผิด สืบสวนไปถึงผู้กระทำความผิดรายใหญ่ รายสำคัญได้ ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางกฎหมายในการปราบปรามทุจริต

กรรมการฯ ชี้แจงว่า ปัญหาที่สมาชิกฯ ได้หยิบยกมานั้น เป็นปัญหาที่กรรมการฯ มีความคิดเห็นตรงกัน ในการแก้ไขปัญหานั้น คณะกรรมการฯ เสียงส่วนใหญ่ไม่ได้มีการแก้ไขมาตรา 58 ในหลักการของผู้แจ้งเบาะแสดคนแรก ซึ่งอาจเป็นเพียงมุมมองของการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน แต่วิธีการนั้นมีอยู่ในร่างฉบับนี้ โดยการกักขังบุคคลไว้เป็นพยานนั้น กฎหมายปัจจุบัน มาตรา 58 ที่ใช้บังคับอยู่ มีประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ใช้ในการกักขังบุคคลไว้เป็นพยานอยู่ ซึ่งสาระสำคัญของการกักขังบุคคลไว้เป็นพยานนั้น ปัจจุบันมีสาระสำคัญ 2 ส่วน คือ 1. เจ้าหน้าที่นั้นต้องมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด และ 2. ไม่สามารถหาพยานหลักฐานอื่นได้แล้วจึงจำเป็นต้องกักขังบุคคลนั้น หรือข้อมูลจากบุคคลนั้นไว้เป็นพยานบุคคล ซึ่งเป็นหลักการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และในการพิจารณา ร่างก็ไม่ได้มีการแก้ไขมาตรา 58 สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองหรือกักขังพยานนั้น ร่างฉบับนี้ไม่ได้ปรากฏอยู่ในการแก้ไขมาตรา 58 แต่ปรากฏอยู่ในการแก้ไขในมาตรา 14 โดยมีการเพิ่มเติมมาตรา 57/1 ซึ่งได้เพิ่มเติมว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้ง หรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่ง หรือให้ยืนยัน

คำสั่งแล้ว และได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องได้รับโทษ

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 261 เสียง

มาตรา 15 เพิ่มมาตรา 58/1 วรรคสอง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 16 แก้ไขมาตรา 58/2

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา 16/1

ประเด็น ขอให้เพิ่มมาตรา 58/4 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 คือ การสอบปากคำ สอบถ้อยคำ หรือคำให้การของผู้จะถูกกันไว้เป็นพยาน ให้คณะกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องทำการสอบปากคำ สอบถ้อยคำ หรือคำให้การของบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยานนั้น เพื่อให้ได้รายละเอียด ลักษณะการกระทำความผิด ขั้นตอน วิธีการ โอกาส และข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือเบาะแสที่สำคัญ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ตนได้เห็น ได้รับรู้ หรือได้มีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และเพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญอื่นในคดีนั้น

กรรมการฯ ผู้ขอสงวนความเห็นอภิปรายว่า เรื่องการสอบสวนผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเพื่อหาพยานหลักฐานสำคัญในคดีอื่น เพื่อรองรับการที่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. นำข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปตั้งต้นและขยายผลในคดีอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันได้ เพราะการทุจริตสามารถแกะรอยความผิดปกติที่คล้ายกัน จึงต้องการให้การป้องกันการกระทำความผิดมีขั้นตอนและกระบวนการที่ละเอียดรอบคอบ

กรรมการฯ ชี้แจงว่า การที่ไม่ได้มีการเพิ่มเติมมาตรา 58/4 ตามที่มีกรรมการฯ ได้ขอสงวนความเห็นไว้ นั้น หากพิจารณาเนื้อหาของมาตรา 58/4 จะเห็นว่า เป็นกระบวนการให้ได้ข้อมูลเพื่อให้สามารถกันบุคคลไว้เป็นพยานได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวอยู่ภายใต้กระบวนการการไต่สวน ซึ่งการไต่สวนตามกฎหมายฉบับนี้เป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินการปราบปรามการทุจริต ในนิยามกำหนดว่า การไต่สวนหมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน มาตรา 23 จะเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งของการไต่สวนที่กำหนดว่า ในการไต่สวนต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา จะเห็นได้ว่า เนื้อหาของการไต่สวนและวิธีการไต่สวนได้ครอบคลุมถึงเนื้อหาของมาตรา 58/4 ที่ได้มีการขอเพิ่มเติม ดังนั้น การขอเพิ่ม มาตรา 58/4 จึงไม่มีความจำเป็น

กรรมการฯ ผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

มาตรา 17 แก้ไขมาตรา 60 วรรคสอง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 18 ยกเลิกมาตรา 63

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19 เพิ่มมาตรา 64 วรรคสอง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 20

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 401 เสียง

มาตรา 21

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 22

ไม่มีการแก้ไข

จากนั้น เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 โดยที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 415 เสียง และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 409 เสียง

เรื่องด่วน

1. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มายังสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 133 และยังสามารถนำเสนอรายงานการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายตามรัฐธรรมนูญมาตรา 77

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รองนายกรัฐมนตรี แถลงหลักกสนและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ดังนี้

1. กำหนดการห้ามช่วยเหลือทางการเงินแก่บุคคลที่ถูกกำหนดและบทกำหนดโทษ (เพิ่มมาตรา 8/3 มาตรา 17/1 และมาตรา 24/1)

2. กำหนดผู้มีหน้าที่รายงานที่ไม่ต้องกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยง (เพิ่มมาตรา 9 วรรคสอง และมาตรา 18 วรรคสอง)

3. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่ถูกกระงับการดำเนินการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 19 และเพิ่มมาตรา 8/1 และมาตรา 8/2)

4. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 (4) และเพิ่มมาตรา 22 (5) และมาตรา 22/1)

5. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและความผิดที่เปรียบเทียบได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 วรรคหนึ่ง และมาตรา 26 และเพิ่มมาตรา 24/2)

6. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 กำหนดองค์ประกอบความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงครอบคลุมถึงการทำให้ธุรกรรมเล็กน้อยหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเงินซึ่งเป็นปกติทางการค้าหรือมีเหตุอันสมควรและมีโทษทางอาญา อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ประกอบกับการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการและบทกำหนดโทษบางประการยังไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิด นอกจากนี้ หน้าที่และอำนาจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการรวบรวมหลักฐานและการดำเนินคดียังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การที่จะต้องคำนึงถึงการสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่ระบุในมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือ UNFC เกี่ยวกับอาวุธอานุภาพทำลายล้างสูง และมาตรฐานสากลนั้นมีความเข้มงวดในสภาวะที่มีภัยก่อการร้ายแต่ก็ยังมีมาตรการยับยั้งปัญหาการค้าอาวุธและการปกป้องบุคคลจากข้อกล่าวหาที่เป็นเท็จ รวมทั้งความโปร่งใสของหน่วยงานที่รับผิดชอบและปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนนิยามของคำว่า ก่อการร้ายและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ทั่วโลกให้ความสำคัญกับปัญหานี้และสมาชิกฯ ไม่ต้องการให้กฎหมายนี้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองต่อบุคคลหรือถูกมองว่าเข้าข่าย หากเราต้องการทำให้ประเทศไทยขึ้นไปบนเวทีสากลโลก ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้น ต่างประเทศมองว่าการจัดการปัญหาการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้นเป็นเรื่องสำคัญต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศชาติเพื่อความปลอดภัยภายในและมีให้มีปัญหาในการขยายข้ามพรมแดน ทั้งนี้ การฟอกเงินและการสนับสนุนการให้เงินการก่อการร้ายควรเข้าข่ายความผิดร้ายแรงและควรวางกรอบความผิดให้ชัดเจนหรืออย่างน้อยให้มีการศึกษา 21 หมวดของข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน หรือ Financial

Action Task Force : FATF) ให้เหมาะสม และหากเชื่อมโยงไปถึงปัญหาของอาวุธที่มีอนุภาคทำลายล้างสูงมิติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและสนธิสัญญาระหว่างประเทศได้แนะนำให้มีการคว่ำบาตรทางการเงินที่จะเป็นทุนต่ออาวุธดังกล่าว ไม่ว่าจะมาจากช่องทางหรือกลุ่มใดก็ตาม หากผลกระทบของการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้นจะทำให้การไหลเข้าออกทางการเงินระหว่างประเทศขาดสมดุลก็ยิ่งต้องมีการพึ่งพาปัจจัยภายนอกประเทศในระดับนานาชาติ ต้องมีการไต่ตรองถึงมาตรการที่จะรับมือและเจรจาโดยคงไว้ซึ่งความมั่นคงและความปลอดภัย ทั้งยังรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนต้องคำนึงถึงความโปร่งใสของหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบและการบูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ และควรเข้าใจและปฏิบัติตามมาตรฐานสากล การสืบสวนต้องมีความน่าเชื่อถือ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องยินยอมแสดงหลักฐาน ในทุกช่องทาง สื่อสารกับสาธารณะ พร้อมข้อมูลที่เที่ยงตรงเพื่อสร้างมาตรฐานให้หน่วยงานและสามารถให้บุคคลเข้าถึงทรัพย์สินที่ถูกระงับได้ตามข้อพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีระหว่างประเทศ สำหรับกรณีในประเทศนั้น บุคคลที่ถูกระงับไว้ในมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 15 หรือบุคคลนอกเหนือจากที่มีความเกี่ยวข้องทางการเงิน ต้องระบุอย่างชัดเจนและกรองคำนิยามของคำว่า ก่อการร้าย เปลี่ยนเป็นการกระทำที่เสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน เพื่อไม่ให้คำว่าก่อการร้ายเป็นประเด็นการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงประเด็นการวางกรอบการวางโทษให้ชัดเจน ซึ่งกฎหมายนี้จะต้องเข้มงวดเป็นพิเศษเพื่อไม่ให้เกิดความลึกลับในบทกำหนดโทษ หรือบทลงโทษที่น้อยจนเกินไป

นายเทพสุ บวรโชติदारา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ชี้แจงว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เป็นการเพิ่มอำนาจแต่เป็นการแก้ไขให้ผู้ถูกระงับเข้าถึงทรัพย์สินที่ถูกระงับได้โดยง่าย ทั้งนี้ จะนำข้อเสนอแนะและข้อสังเกตอันเป็นประโยชน์ของสมาชิกฯ ไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการต่อไป

จากนั้น ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 416 เสียง และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 31 คน กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ 15 วัน จากนั้น ประธานฯ ได้ สั่งปิดประชุมเวลา 14.46 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 14.46 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร